

[Aase Olesen]

ge socialindkomsten til grund, når man skal vurdere ydelser efter § 48, stk. 1.

En af de ting, jeg lagde mærke til i morgens radioavis, var, at hr. Poul Schlüter sagde, at der nu er behov for en oprydningsregering. Det forekommer mig at være en noget mærkelig morgennyhed den samme dag, som man skal behandle to forslag fra det kommende statsministerparti om at give flere penge ud på socialområdet. Det var det samme parti, som for et par år siden fremsatte forslag til stramninger af bistandsloven, og hvor vi i hvert fald fra radikal side var yderst imødekommende over for at diskutere, om vi ikke netop havde fået slået et for stort brød op i 1970'erne, da vi vedtog bistandsloven.

Jeg tror – og det vil jeg gerne sige til hr. Poul Schlüter, da han nu er her i salen – at det vil være meget vanskeligt at få nogle af de partier, der har lagt ryg til disse ubehagelige sociale besparelser, til at stemme for nogen sociale besparelser fra en statsminister Poul Schlüter, og jeg vil gerne vide, hvordan statsminister Poul Schlüter vil føre social besparelsespolitik sammen med SF og VS.

(Kort bemærkning).

Poul Schlüter (KF):

Jeg har lagt mærke til, at debatten allerede på nuværende tidspunkt er blevet utrolig polemisk. Det gør mig ondt, for jeg synes, det er så meningsløst. Vi beskæftiger os med et tema, som alle partier har en alvorlig interesse i at få løst bedst muligt.

Jeg skal blot sige til fru Aase Olesen, at det ikke er nogen ny tanke i det konservative folkeparti at anlægge den vurdering på vores sociale udgiftsudvikling, at vi nok giver alt for meget på alt for mange områder til mennesker, som ikke virkelig har hjælp behov, fordi de ikke er i alvorlig nød, og til gengæld giver for lidt i forhold til mange grupper, som er ramt af tilfældige handicap, som vi alle sammen er belastede med.

Det er baggrunden for den sociale holdning til disse spørgsmål, som vi har haft hele tiden. Den havde vi, da denne lov oprindeligt blev behandlet og vedtaget, og den havde vi overfor socialindkomsten. Den er både fru Karen Thurøe Hansen, fru Lis Møller og fru Agnete Laustsen kendt for. Vi kan være uenige om meget på det sociale område, men lad være at antaste vores motiver; de er slet

ikke ringere end de radikales eller f.eks. socialdemokraternes.

(Kort bemærkning).

Taanquist (S):

Jeg er selvfølgelig ked af, at debatten skal kaldes polemisk, fordi man fremfører nogle argumenter. Jeg vil gerne stille hr. Poul Schlüter følgende spørgsmål: når dette problem skal løses på den bedst mulige måde for alle, hvorfor kan man så ikke afvente den undersøgelse, der bliver foretaget i socialstyrelsen, som vi får resultatet af i august måned, og som virkelig giver os grundlaget for at foretage de afvejsninger, der skal foretages forud for denne lovgivning?

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Jeg vil gerne spørge hr. Poul Schlüter, om han ikke er bekendt med, at den argumentation, han kom med her, altså at vi nok med bistandsloven var kommet til at give alt for mange grupper hjælp på bekostning af størrelsen af den hjælp, som vi skulle give dem, der for alvor havde behov, netop var argumentationen for den besparelsesrunde og de retningslinjer, man kørte, da man lavede besparelserne i juni.

Jeg vil endvidere spørge, om det er hr. Poul Schlüter ubekendt, at mange kommunalfolk af alle partipolitiske afskygninger i Åravis, efter vi har fået indført bistandsloven, har bedt os om en mulighed for at sige nej og netop har fremhævet, at § 48, stk. 1, var et af de områder, der kunne blive meget, meget dyrt, når alle, der kan læse indenad, gik op og krævede deres ret, og at de, der somme tider krævede deres ret, ikke var forældre til dem, der havde handicap i ordets egentlige forstand, sådan som vi har anvendt og hørt ordet anvendt i debatten i dag.

(Kort bemærkning).

Poul Schlüter (KF):

Jeg synes, der var noget i fru Aase Olesens sidste betragtninger, som lød meget overbevisende, og som jeg da også går ud fra man kan drøfte videre under udvalgsarbejdet. Vi skal jo ikke stemme i dag; vi har fremsat et lovforslag, som i dag er til første behandling, hvor man skal tage principiel stilling til det.